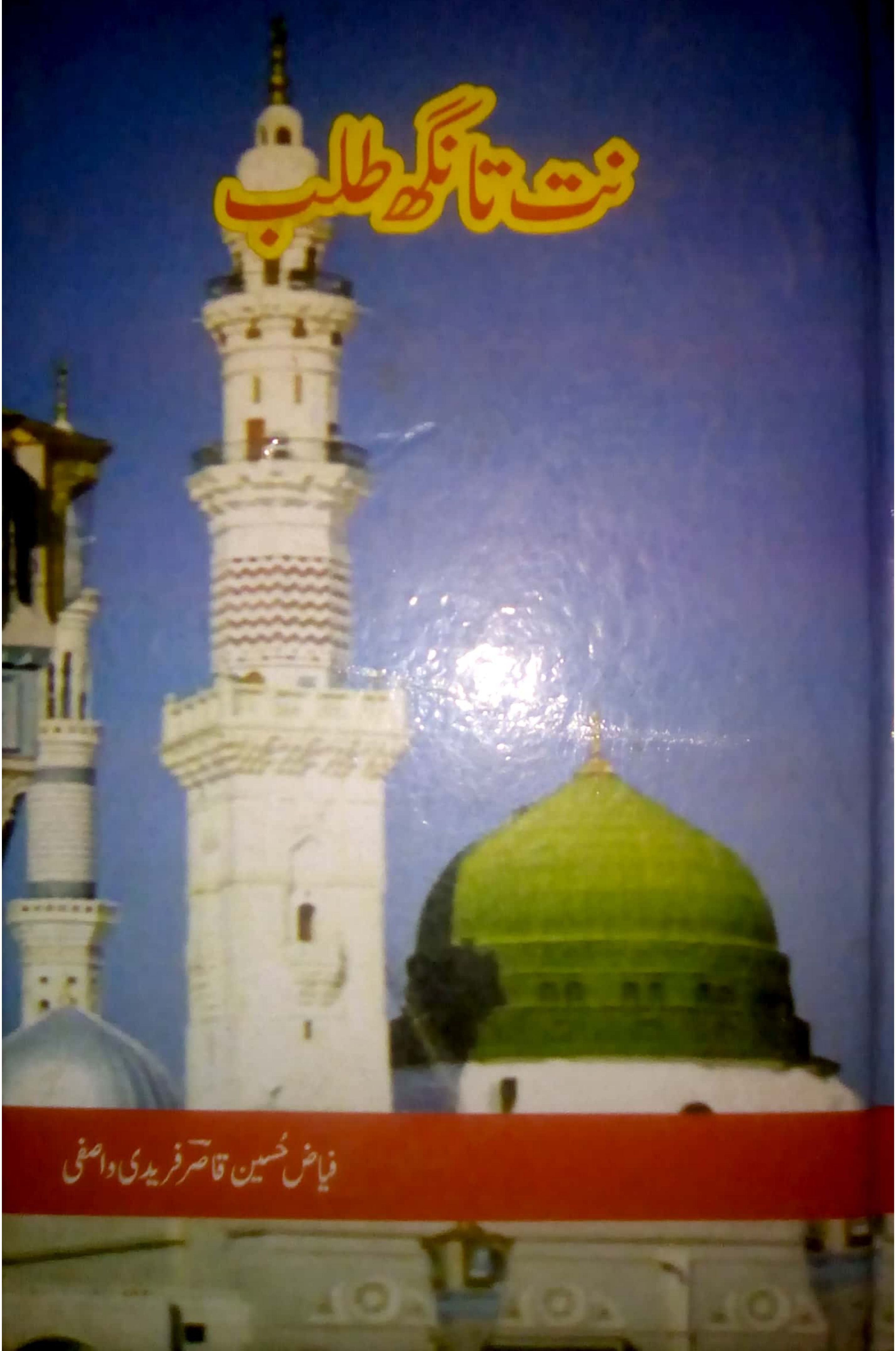
نت تانگھ طلب

فیاض حُسین قاصر فریدی واصفی

نِت تانگھ طلب

فیاض حسین قاصر فریدی واصفی

ناشر: سانول سرائیکی ادبی اکیڈمی دیرہ شمس

جملہ حق ہتھکے ہن

ناں کتاب..................نت تانگھ طلب

شاعر..............فیاض حسین قاصر فریدی واصفی

مُرتب..................بشیر دیوانہ صادق آبادی

ایڈیشن..................پہلا جنوری 2009ء

کمپوزنگ..................منیر احمد فریدی واصفی

پروفنگ..................سراج احمد گل

چھاپن آلے.....ذیشان پرنٹنگ سروس ورند کالونی صادق آباد

موبائل نمبر..................0334-7305230

ہدیہ مبارک.....سوہنے محمد کریم ﷺ سیں

تے دل نال درود شریف

اپݨے مُرشد کریم جگر گوشہِ حضرت خواجہ غلام فریدؒ سئیں

حضرت معین الدین محبوب سئیں

تے

مُرشد پاک حضرت نازک کریمؒ سئیں

دے ہِک ہِک لعل دے ناں

حمد باری تعالیٰ

جتھ کتھ آپ ای باکمال ءِ
بے مثل خود با مثال ءِ

ہر ہر جاء ہے یار دا جلوہ
آپ جلال ءِ آپ جمال ءِ

کتھ ہے ہیبت کتھ ہے رحمت
بے نیاز بڑیا لجپال ءِ

لَن تَرانی اُدنُ مِنّی
ہر ہر پاسوں وکھری چال ءِ

سارے جگ دا داتا بݨ تے
آپ ہے سخی آپ سوال ءِ

مسجد، مندر ہر جاء اندر
ہر ہک دی ہر سندا گال ءِ

مومن ہووے بھانویں مُشرک
رکھدا ہر دا آپ خیال ءِ

ڈیکھݨ وچ نی امدا تو ݨی
وسدا شاہ رگ توں وی نال ءِ

جُز تیڈے محبوب دے قاصر
نہ ساڈی بی قیل تے قال ءِ

جتھ کتھ آپ ای باکمال ءِ
بے مثل خود ما مثال ءِ

☆☆☆

جاہ جاہ جلوہ یار دا

جاہ جاہ جلوہ یار دا میں اپنے دیدیں نال ڈٹھم
مکے دیوچ جلال ڈٹھم مدینے دیوچ جمال ڈٹھم

کڈھیں حسنؓ، حسینؓ، مرتضیٰؑ، کڈھیں موسیٰؑ، یوسفؑ تے عیسیٰؑ
کڈھیں اویسؓ، سلمانؓ، فریدؒ وچ کڈھیں جلوہ وچ بلالؓ ڈٹھم

کیویں لکسیں سئیں سانول مٹھا لکھ بھانویں توں ویس پا
مسجد، مندر، کلیسا اندر ہر جاہ تیکوں باکمال ڈٹھم

روہی، مارو سیخ بر دیوچ کوہ دمن کیا حجر شجر وچ
عرشیں فرشیں ذات ہے تیڈی ہر پاسے ہر حال ڈٹھم

کتھاں خوشیاں نال نہال کریں کتھاں قاصر کر بے حال کریں
ہر رنگ وچ تیڈا رنگ ہے ہر رنگ کوں بے مثال ڈٹھم

☆☆☆

نت تانگھ طلب

اے والی عجم دا سئیں شاہِ عرب
کراں تیں تے قربان طرح طرب

بے کوں میں سکھنا نہ جاناں پچھاناں
حیاتی اے بھانویں میں ماناں نہ ماناں
اینویں رہسے تیڈی نت تانگھ طلب

چھنے میں پیر فریدؒ دے ڈیاں
لاچاں تے مسریاں دیاں جھولیاں ونڈیساں
ڈھولنؒ ملݨ دا بݨ گئی سبب

اللہ اے دل دی چا آس پچاوے
ہک وار سانول سوہݨا پھیرا پاوے
دل رہ ونجیاں توڑی نت جاں بلب

یکا روندی رڑدی نہ رہساں اینویں
کے تیں بھوگ برہوں دے سہساں اینویں
ڈھول ملیسے کڈاھیں میکوں رب

نہ در چھوڑ ویساں نہ بھجساں کِڈاہیں
بھانویں درد ویڑھن لگن تونے بھاہیں
کرم سبھ سمجھساں تھیون جو غضب

قاصر ایہا نت منگدا دُعا ہے
ہووے ورد لب تے میڈے لَا اِلہٖ
جڈاں وی میڈی جان تھیوے سلب

اے والی عجم دا سئیں شاہِ عرب
کراں تیئں تے قربان طرح طرب

☆☆☆

سدا سہرے لکھاں

سدا سہرے لکھاں مولود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ
ڈینہاں راتیں پڑھاں درود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

تیڈے ہن ناں سبھے سوہنے مٹھا مدنی اے من موہنے
محمد ﷺ، مصطفی ﷺ، محمود ﷺ تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

ملائیک جن بشر سارے کریندے ہن ثناء پیارے
پڑھے درود خود ودود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

سدا مستی دے جوش ءِچ او کڈاہیں ولیے نی ہوش ءِچ او
ملیے جنیں کوں کیف، سرود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

مٹے کئی قیصر و کسری سڈیندے شاہیں دے ہن شاہ
دیوانے رہ ویسن موجود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

رُخ سوہنے نبیؐ دے ہن جگر گوشے علیؓ دے ہن
اے لعل حسنینؓ دے وجود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

گنتاں احسان کیا تیڈے عمل ڈیکھن دے نی میڈے
تھورے قاصر تے لکھ بَرود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

سدا سہرے لکھاں مولود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ
ڈینہاں راتیں پڑھاں درود تیڈے یا رسول اللہ ﷺ

☆☆☆

سہارا مصطفیؐ دا ہے

گنہگاراں لاچاراں کوں سہارا مصطفیؐ دا ہے
جیرھا مختارِ کُل ہے سئیںؐ شافعی روزِ جزا دا ہے

مونجھا اصلوں نہ تھی یارا نہ ہرگز دل لہاویں توں
محمد مصطفیٰ ﷺ سئیں آسرا ہر بے نوا دا ہے

جگر دا سوز، دردِ دل بھانویں کئی مرض بیا ہووے
کریندا عربی سئیںؐ داروں ہر مرضِ لا دوا دا ہے

چھڑا سئیںؐ دے اشارے تے اُمت ساری ویسے بخشی
قیامت وی نظارہ ہک مقامِ مصطفیٰ ﷺ دا ہے

جو مرضی رب توں منواوے جہنم ویندے چھڑواوے
اتیجھا کئی لاڈلا بے شک نہ اصلوں بیا خدا دا ہے

جنہیں کوں اپنا بنیدے سئیںؐ چا پارا اونکوں پچیندے سئیںؐ
اے بجپالیں دا لجپال ء تے پیکر سئیںؐ وفا دا ہے

قبر، برزخ، حشر بے شک آ وکھے ہن سفر یارو
نہ اڑسے او کتھئیں وی جو دیوانہ مجتبیٰ ﷺ دا ہے

محمد ﷺ سئیں دے اختیاراں تے شک اصلوں نہ کر مُلاں
خدا قرآن وچ آہدے جو سبھ کجھ ولڑ بادا ہے

نہ کئی محراب متھے تے نہ ہتھ وچ میڈے تسبی ہے
میڈا حیلہ وسیلہ بس کرم خیرالوریٰ ﷺ دا ہے

سیانے آکھدن مالک پچھوں پچھاݨ ہر کجھ دی
لوکو قاصر وی ادنیٰ سگ سئیںؒ شاہِ کربلا دا ہے

گنہگاراں لاچاراں کوں سہارا مصطفیٰؐ دا ہے
جیرھا مختارِ کل ہے سئیں شافعی روزِ جزا دا ہے

☆☆☆

کر مدنیؐ پہلے راضی

کر مدنیؐ پہلے راضی تے راضی ول خُدا ہے
اللہ وی بنڑدے ہوندا جیئیں دا سئیں مصطفیٰؐ ہے

ایندے وسیلے باجھوں کُجھ وی نہ ملدا رب توں
ایندے محابے تھیندی منظور ہر دُعا ہے

رحمت ہے سبھ خدا دی مدنیؐ دا سبھ کرم ہے
ایندے صدقے سبھ بیماراں کوں مل ویندی شفاء ہے

پڑھ تسبیاں وعظ کر یا متھڑے گسا توں جتنے
ایندے نال نی جے اُلفت پلے تیڈے بیا کیا ہے

سجدا ہے رب تئیں او ہو ملدا اے رب وی ہونکوں
کعبہ سمجھ تے چُمدا جو سئیں دا نقشِ پاء ہے

رب کوں پسند ہے او ہو محمد ﷺ کوں پیارا لگدے
ایندی آلؑ دا تھی ہا نحاں جند جیئیں ڈِتی لٹا ہے

ایندے باجھ ککھ جتی نہ اوقات کجھ کہیں دی
ایندے کرم دے صدقے ادنٰی وی اعلٰی تھیا ہے

ڈوہیں جہانیں دیوچ او سُرخرو ہے لوکو!
محمد ﷺ ہے مولا جنئیں داتے پیر مُرتضٰی ہے

ودھ جان توں ہے پیارا جنئیں کوں مِٹھا محمد ﷺ
کامل ایمان ءِ ہوندا مومن اوہو کھرا ہے

اوندے درتے پِندے ڈٹھم کئی شہنشاہ جہاں دے
میڈے مصطفٰیؐ دے در دا جو وی تھیا گدا ہے

اوسویں زاہد، عابد کڈاہیں نی اصلوں تھیندے
نبیؐ دی سمجھ تے سُنت کرے فرض جو ادا ہے

اوہو عمل ہے سوہنا مقبول وی ہے بے شک
قاصر جیرھے عمل وچ نبیؐ سئیں دی اقتداء ہے

☆☆☆

محمد ﷺ محمد ﷺ میڈا دلرُباءِ

محمد ﷺ محمد ﷺ میڈا دلرُباءِ
ہے جند جان میڈی میڈا مصطفیٰ ءِ

ایں توں صدقے صدقے میں لکھ وار تھیواں
سوہنےؐ دی سڈیواں میں جے تئیں وی جیواں
ہر شئے میڈی ایندے ناں توں فداءِ

کمزور بڈھڑیں دے خود بار چاوے
بھلیں، بھٹکیں، اندھیں کوں رستہ ڈکھاوے
دشمن کوں ڈیندا سئیںؐ چادر وچھاءِ

جگ دا ہے پیارا تے محبوبؐ ءِ رب دا
زمانے دا حاصل تے مطلوب ءِ سبھ دا
جنہیں دے ناں تے ہر کئی گیا مُفتا وِکاءِ

ذرا لب چا چولے خدا اوُلے گھولے
خدا خود وی بولی محمد ﷺ دی بولے
ایندی مرضی تے راضی تھیا خود خداءِ

جیرھا چاہوے مرضی چا کعبہ بنّاوے
ہے مختار مالک جیویں کر ڈکھاوے
محبوب رب کوں ایندی ہر اداء

قرآن دا پڑھ تے ڈیکھو سپارہ
تھیندے اُنویں جیویں کرے سئیں اشارہ
ہے شافعِ محشر ونڈیندا شفاء

نہ ایندا کئی ثانی نہ ایندا ہے سایہ
نہ آوسے کئی ایجھا نہ اج تئیں ہے آیا
نہ جتھ کئی ہا پہنچا سئیں اُتھ کے گیاء

بے لچھنّا اے قاصرنی اصلوں کہیں کم دا
اینکوں زور ہے سئیں چھڑا تیڈے دم دا
بھرم رکھیں ایندا سئیں روزِ جزاء

محمد ﷺ محمد ﷺ میڈا دلرباء
ہے جند جان میڈی میڈا مصطفیٰ

☆☆☆

میڈے عیباں اُتے پردہ

میڈے عیباں اُتے پردہ چا پانویں یارسول اللہ ﷺ
گنہگاراں کوں کملی وچ لکاویں یارسول اللہ ﷺ

نہ ہڑ روزے نمازاں ہن نہ صدقے حج زکوتاں کئی
تیڈی رحمت ڈوں دیداں ہن بچاویں یارسول اللہ ﷺ

بے شک تلوار توں تِکھی آکھیندن وال توں پتلی
پکڑتے ہتھ میڈا اِپل توں لنگھاویں یارسول اللہ ﷺ

جڈاں ڈیہداں میں عملیں کوں شرم توں سر جُھکا گھنداں
پلے کجھ نئی بیڑی کُرتے تراویں یارسول اللہ ﷺ

میں قاصر ہاں گناہ ڈھیران تیڈے ناں دا سہارا ہے
روز محشر چا قدمیں وچ بلہاویں یارسول اللہ ﷺ

☆☆☆

محمد ﷺ دے در دے فقیر

اساں سئیت دے ایں امیر تھی وےوں
محمد ﷺ دے در دے فقیر تھی وےوں

ملا وو چا ہک وار اکھ نال اکھ
زُلفِ واللّیل دے اسیر تھی وےوں

مست ایں تھیووں عشق احمد ﷺ دیوچ
زمانے دیوچ ہک نظیر تھی وےوں

قدمیں بلہا وَیا بھانویں گل چالا وو
رُسیمیں ونجیا کھنڈ کھیر تھی وےوں

یارب شوق ڈے سرفروشی دا او
سِر گھول اپنا غلامِ شبیّر تھی وےوں

تیڈے قدمیں دیوچ ایں تھیووں فنا
تیڈے نقشِ پا دی ہک لکیر تھی وےوں

ایہو شوق ءِ ساڈا ایہا ساڈی حسرت
نعتاں لکھدیں قاصر اخیر تھی وےوں

☆☆☆

مہردی بھالوسوہݨا سئیں

مہر دی بھالو سوہݨا سئیں نظر یارسول اللہ ﷺ
اساڈی سئیت وگڑی ویسے سنور یارسول اللہ ﷺ

تہاڈا اک اشارہ سئیں اساڈے کُݨ سہارا ہے
لکھاں گنہگار تے عاصی ویسن تر یارسول اللہ ﷺ

حرم تیڈا ڈیکھاں سوہݨا قدم تیڈے چُماں سوہݨا
میڈا سینہ اتے زیرہ ویسے ٹھر یارسول اللہ ﷺ

میڈی مِٹ ویسے ہر خواہش تیڈے دیدار دے صدقے
ڈیوو چا چاکری در دی جے کر یارسول اللہ ﷺ

اندھاری بھانویں طوفان کریسے کیا کوئی میڈا
مدینے وچ اگر ہووے میڈا گھر یارسول اللہ ﷺ

کریساں کیا ڈسا میکوں سوہݨا اے جگ دی سلطانی
جے آکھو چا میکوں اپݨا سگ در یار رسول اللہ ﷺ

لباں تے ناں تیڈا ہووے اکھیں کوں سِک تیڈی ہووے
تیڈی قاصر ثنا لکھدیں وچیاں مَر یار رسول اللہ ﷺ

مہر دی بھالو سوہݨا سئیں نظر یار رسول اللہ ﷺ
اساڈی سئیت وگڑی ویسے سنور یار رسول اللہ ﷺ

☆☆☆

کوجھیں، کملیں دے

کوجھیں، کملیں دے گڈ نبھیندے محمد ﷺ
رلیں ہوئیں کوں گل نال لیندے محمد ﷺ

ڈسو ظرف ایجھا ہیا ہے کہیں دا
کھا پتھر دعائیں جو ڈیندے محمد ﷺ

کیجھا ارفع عالی ہے اخلاق سئیں دا
چا دشمن کوں اپنا بنیدے محمد ﷺ

قوسین وسدرہ تاں اصل ءِ کھڑی ہے
نہ گیا جتھ کوئی اُتھاں ویندے محمد ﷺ

جے پلے نوے گُجھ وٹھو پیر سئیں دے
اے کرتے چا بیڑے تریندے محمد ﷺ

زد بد الاوے توڑی ڈھیر دشمن
ولا وی اوندے ہار چیندے محمد ﷺ

نئیں لوڑھ تلواریں تیریں دی اصلوں
چھڑا مُسکرا دل لُٹیندے محمد ﷺ

نی ٹھہندا اوندے نال رکھے بُغض کوئی
متھا جنئیں دا خود سئیں چُمیندے محمد ﷺ

پووے لوڑ رب کوں وی جے کر لہو دی
چا قُربان بچڑے کریندے محمد ﷺ

آدر مل وینداہے جیرھا وی سوہنے دا
چا حبشیں کوں بانگا بنیندے محمد ﷺ

آقا دی نسبت توں عظمت ہے ساری
ککھ کوں وی لکھ کر ڈکھیندے محمد ﷺ

ڈیوے چھوڑ کیوں دشمنی نہ او قاصر
جنئیں کوں حبیب یمنی بنیندے محمد ﷺ

کوجھیں، کملیں دے گڈ بھیندے محمد ﷺ
ڑلیں ہوئیں کوں گل نال لیندے محمد ﷺ

☆☆☆

تھیا متھا سونہاں

تھیا متھا سونہاں تیڈے نقشِ پاء دا
ول واقف تھیم میں وی ارض وسماء دا

تیڈے رُخ توں پردہ ہٹیا تاں اے جاتم
جیویں ڈٹھا ہے اج میں جلوہ خدا دا

پڑھیجݨ پئے ویندا ہر پاسوں درودِ
جیرھے ویلھے چاوے کئی ناں ولڑ بادا

او گنہگار بخشا گیا ہے یقیناً
ڈتے واسطہ جئیں وی خیرالوریٰ ﷺ دا

کئی عملاں تے بے شک کرے ناز جتنا
ساکوں ماݨ تاں ہے چھڑا مجتبیٰ ﷺ دا

میڈا اے ایمان ایں او ہو پار ہوسے
ڈھیا پاند جئیں وی میڈے مُرتضیٰ دا

اوندا ونج تے کعبہ کریندا طواف ء
بنْڑے جیرھا اللہ اتے مصطفیٰ ﷺ دا

تھیسے او رسوا نہ اصلوں کڈاہیں
بنْیا جو غلامِ شاہ کربلا دا

او ساڈی سمجھ وچ کیویں آوے بنْرا
جنیں کوں گھوٹ رب نے بنْڑے منتہیٰ دا

ڈو جگ تے معزز جے کر بنْڑنا چاہندیں
نال عربی ﷺ دے اقرار کرچا وفا دا

توں قاصر نہ تھیویں پریشان اصلوں
محمد ﷺ رکھیندے بھرم ہر گدا دا

☆☆☆

نعرہ نبیؐ دا

جئیں دی زباں تے ہے نعرہ نبیؐ دا
ہوندے اوہو بے شک پیارا نبیؐ دا

کیا گال پچھدا ایندے پیاریں دی سئیں
ایندے پیاریں کوں ہے سہارا نبیؐ دا

مدنیؐ دا اوں تے کرم تھی ویندا ہے
ویندے بݨ جو سارے دا سارا نبیؐ دا

ایندے لعلینؓ کوں چاڈیندے مان جیڑھا
او ہے رب دا پیارا دُلارا نبیؐ دا

رب دے نظام وچ نی ہتھ پاتا کہیں وی
بدل ڈیندے پر ہک اشارہ نبیؐ دا

ساری حیاتی دے عیب وگناہ سبھ
ڈیندے دھو فقط ہک نظارہ نبیؐ دا

نی جو ایندی اُلفت دے ایمان کامل
قاصر کڈھیل ہے نتارا نبیؐ دا

جئیں دی زباں تے ہے نعرہ نبیؐ دا
ہوندے اوہو بے شک پیارا نبیؐ دا

☆☆☆

اساں بردے تیڈے

اساں بردے تیڈے سئیں تیں تے وِکمدوں
تیڈے درتوں پندوں تیڈے درتوں کھمدوں

ڈینھ ہے یارات ءِ ساکوں تیڈی تات ءِ
متاں ملے جھات ءِ تہوں ویندوں امدوں

اے تیڈا کرم این جو جگ وچ بھرم ایں
تھیا دور غم ایں پھنڈیے تہوں نہ ممدوں

جے تیئں ساڈے دم ان چھڑا ایہے کم ان
ہتھیں وچ قلم ان نعتاں لکھ تے گمدوں

کرم سئیں کماوو اے تھورا چا لاوو
آجلوہ ڈکھاوو پے سکدوں للھمدوں

ساڈی اے معراج اے رکھیں سوہݨا لاج اے
ڈو جگ تیڈا راج اے اساں پیریں پمدوں

ہیں قاصر نماݨے ساکوں کون جاݨے
تیڈے گاتے گاݨے ودے جگ کوں بھمدوں

اساں بردے تیڈے سئیں تیں تے وِکمدوں
تیڈے درتوں پندوں تیڈے درتوں کھمدوں

☆☆☆

تیڈا ناں ءِ سوہنا

لکھیل تیڈا ناں ءِ سوہنا میڈے ہاں تے
سُمھاں میں وی آ تیڈے روضے دی چھاں تے

ایہا آس میڈی پجاو یا محمد ﷺ
میں جیواں، مراں سئیں چھڑا تیڈے ناں تے

سڈا تے مدینے چا قدمیں بلہاوو
کرو چا اے احسان سوہنا اساں تے

قسم رب دی ہووے میکوں اتنے پیارے
لُٹا ڈیواں اپنا میں سبھ کجھ تُساں تے

بشر تاں بشر جن و حیوان قدسی
تھی ہر چیز عاشق ہے سوہنا تُساں تے

اوسارے جگ کوں ٹھیٹے وتڈیندن براتاں
تیڈی تھی گئی اے نظر سئیں جنہاں تے

ہیں سانگوں پڑھدا درود ہاں تیڈا
درود ءِ تیڈا باری سجدیں لکھاں تے

بخشو چا قاصر کوں اپنی غلامی
جیویں لئے وے تھوڑا سئیں ایہو جنہاں تے

لکھیل تیڈا ناں ءِ سوہنا میڈے ہاں تے
سمھاں میں وی آ تیڈے روضے دی چھاں تے

☆☆☆

سئیںؒ دی آمشام تھی

کجھ پلے نوی تاں سئیںؒ دی آمشام تھی
چُم تے نقشِ پاء سوہنا ذی احترام تھی

تیڈی آ درسال تے متھے ٹکیسن شہنشاہ
بن دیوانہ سئیںؒ دا توں پکا غلام تھی

چرچے ہوسن جا بجا ہر سو ڈیکھیں اِتھاں اُتھاں
رکھ دل وچ حُب سدا عاشقِ گمنام تھی

بے سہاریں دا سہارا بے واہیں دا آسرا
آ پکڑ گھن پیر عربیؒ دے عالی مقام تھی

جے ڈیکھنا چاہندیں توں اپنا شان تے بھرم
ڈُل مدینے دیاں گلیاں وچ سگِ عام تھی

مرتے وی زندہ رہݨ دا ہکو سوکھا نسخہ ہے
ورد رکھ درود دا غرق وچ سلام تھی

یار تے اُروار جے چاہندیں تیڈی شاہی ہووے
وِک نبی ﷺ دے نام تے بردہ بے دام تھی

واݨ وٹیندے ویسن قاصرؔ تیڈے اے سارے گناہ
وچ مدینے حاضری تیڈی جے کر ہک شام تھی

☆☆☆

چھوڑ کراہیں سارے در

چھوڑ کراہیں سارے در بس ہک در آن گدھوے
کعبہ جانڑ تے اینکوں سوہنڑا آدر سال ملیوے

خُلد اِرم تے حوراں پریاں اُصل قبول نہ ساکوں
چھوڑ کراہیں سبھ کجھ سوہنڑا سانول آن چھنیوے

میں بے بھر میں داوی رکھیں آپ بھرم چا سوہنڑا
سبھ کجھ من تے تیکوں بس لڑ تیڈے آن لگوے

ڈُشمن تھی گیا سارا زمانہ آندی ٹھڈڑی وانی
ول ول ڈنگ اوں ماریا جئیں کوں اپنڑا سئیں سمجھوے

پیتاں پالیں سئیں لجپالا عیب نہ تکیں سیاڑے
بے شک کوجھے کملے ہیں پر تیڈے نام تھیوے

پتاں ڈیواں کیا اُلفت دیاں جانڑی جانڑ ہیں رانجھنڑ
تیڈی دید خرید کیتا تیڈے نینوں جام پیتو سے

کر منظور ریا نہ کر میکوں چھٹے نہ در تیڈا
جانڑ نہ جانڑ ایں قاصر کوں تیڈے قدمیں آن پیو سے

چھوڑ کرا ہیں سارے در بس ہک در آن گدھو سے
کعبہ جانڑ تے اینکوں سوہنا آدر سال ملیو سے

☆☆☆

میڈے دلربا دی

میڈے دلربا دی اُچی سبھ توں شان ءِ
اے رُخ ہے خدادا، خدادی زبان ءِ

نبیؑ جتنے آئے ہن سبھ عاشق خدا دے
خدا ایندا عاشق اے ایجھا زیشان ءِ

ایں سوان نہ آئے کئی نہ امسے کڈاہیں
ودا پھول بے شک توں سارے جہان ءِ

نبیؑ اُمتی وی ایں سوہنے نبی ﷺ دے
میڈا مصطفی ﷺ سئیں نبیؑ ہر زمان ءِ

سئیں محمد ﷺ کوں عرشِ بریں تے سڈا ایُس
اے مہمان بنیا گیا لامکان ءِ

اے کائنات ساری دے وچ ذات ہِک اے
جیرھی ساریں تے ہِک سویں مہربان ءِ

پڑھے رب سوہنا جئیں تے درود قاصر
اوندی شان وچ تھیا نازل قرآن ءِ

میڈے دلڑ بادی اُچی سبھ توں شان ءِ
اے رُخ ہے خدادا، خدادی زبان ءِ

☆☆☆

بے شک ہے نال تیڈے

بے شک ہے نال تیڈے اُلفت سوہݨا میکوں
بخشو چا تُساں اپݨی چاہت سوہݨا میکوں

خواہش ہے ٻی نہ کئی نہ ارمان دل دا کئی
ہوواں ہر ویلھے قدمیں وِچ حسرت سوہݨا میکوں

نعتاں تیڈیاں میں گانواں صفتاں تیڈیاں گݨاواں
تھیوے نصیب تیڈی مدحت سوہݨا میکوں

خواہش ہے ایہا دل دی سینہ بݨے مدینہ
دل لوڑھ کینھی حوراں جنت سوہݨا میکوں

تڑپاں میں تیڈے غم وِچ درد ہووے دم دم وِچ
پل پل نہ کیوں ملے راحت سوہݨا میکوں

قاصر کریسے کیا سئیں اے تخت تاج شاہی
ہاں در دا سگ ملی ہے عزت سوہݨا میکوں

☆☆☆

جیرھا چھوڑے طمع زر ور دا

جیر ھا چھوڑے طمع زر ور دا
اُو آپ مدینے وچ کھڑ دا
اوندے عرش تے قصے چھڑدے ہن
جیر ھا سک محمد ﷺ وچ نجر دا
ول اوندا خدا تے خدائی ہے
جیر ھا بندے غلام محمد ﷺ دا
نت رہندے اگوں محبوب مٹھاؐ
جیر ھا سک نال ہے درود پڑھدا
جاہ جاہ تھیندے ذکر اوندا
جیر ھا نعت نبی ﷺ دی ہے سنڈا
جئیں وچ نی محمد ﷺ دی محبت
نی اوندا کڈاہیں رب بنڈا
کڈن بھلیسو بھال ایندی سئیںؐ
بیٹھے قاصر عشق نبیؐ اچ تنڈا

☆☆☆

کراں صفت تیڈی پل پل

کراں صفت تیڈی پل پل
لکھاں نعت تیڈی ول ول

ڈے در دی غلامی سئیں
من گال ایہا عربی پنّل

توں نال ہوویں یا تیڈے کول میں
کملی دی لہو اجھی کل

اکھیں سِک دے وچ ترسن
پووے پور اندر ول ول

جیواں تاں تیڈے کیتے
اتھجا کر وسئیں کئی سنبھل

تونی مراں سڈ یجاں تیڈی
توں ماہی مٹھا سانول

کر نظر توں ڈکھ ٹلن
میڈے دردیں داہیں درمل

ڈے دھکڑے توں قاصر کوں
گندی مندی ہاں تیڈڑے گل

☆☆☆

میڈی چاہت میڈا پیار

میڈی چاہت میڈا پیار
مدنی مٹھڑا تے منٹھار

مدنی میڈے ناں توں میں
تھیواں صدقے لکھ لکھ وار

بیا کجھ نمھیں منگدا میں
چا بخشو سئیں اپنا دیدار

دِل دا ہے ارمان ایہو
ڈیکھاں مدینہ ہا ہک وار

میڈے کیتے عرش معلیٰ
تیڈے قدم ہن سرکارؐ

جنت گھولاں تئیں توں میں
دل ہے تیڈا طلب گار

برداہاں تیڈے دردا سئیں
میں نوکر توں ہیں سردار

ہووے امر تاں قاصر آکھے
عربیؐ چنل سئیں ہے دلدارؐ

☆☆☆

نظر تیڈی دی مہربانی

نظر تیڈی دی مہربانی تھیوے ہا
میڈی شاداے زندگانی تھیوے ہا
اے سرکار منگدا نھیں کجھ بیا میں
سوہناں جندڑی تیڈی دیوانی تھیوے ہا
جے دل وچ رہیں توں میڈا دلڑ آوا
میڈی دوردل دی ویرانی تھیوے ہا
تیڈے در دا منگتا میں ہاں عربی سوہناں
کرم میں اتے کئی لاثانی تھیوے ہا
کریں چاجے سوہناں توجہ کئی میں تے
اے لاریب سئیں کامرانی تھیوے ہا
میں قاصر غلام آں سئیں عرضی سنڑو چا
عطا تیڈے در دی دربانی تھیوے ہا
نظر تیڈی دی مہربانی تھیوے ہا
میڈی شاداے زندگانی تھیوے ہا

☆☆☆

حضورؐ! مہربانی تھیوے

حضورؐ! مہربانی تھیوے
دور پریشانی تھیوے

گانواں تیڈیاںؐ نعتاں صدا
نصیب ثناء خوانی تھیوے

ہر وِکھ تیڈا دیدار ہووے
ہر وِکھ تے کامرانی تھیوے

رَگ رَگ میڈی وچ توںؐ وسیں
پل پل جاویدانی تھیوے

بھلواں تھیوے برسات دا
ہنجواں دی روانی تھیوے

خواہش ہے تیڈا سگ تھیواں
منظور دربانی تھیوے

قاصر قصور ہوسن میڈے
عدل نہ، مہربانی تھیوے

☆☆☆

کُتڑا اہاں تیڈے در دا سوہنڑاں عربیؐ مٹھا

کُتڑا اہاں تیڈے در دا سوہنڑاں عربیؐ مٹھا
حسنینؑ دنے طفیلوں در اپنڑے تے سڈا

تیئں باجھ میڈی کیا ہے اوقات سوہنڑاں عربیؐ
تیڈی نظر دا صدقہ میڈی ہے واہ وا

اے محفلاں میلاد دیاں احسان ہن تیڈے
توں آپ جانڑی جانڑ ہیں بانھے دی ہستی کیا

ہن کھڑے سب اتھاں تیڈے عاشق دیوانے سئیں
صدقہ بتول سئیںؑ دا رُخ توں نقاب ہٹا

بے چین بے قرار آں نت محو انتظار
آ ویکھو جانڑی دلڑبا ڈیتم اکھیں وچھا

توں آویسیں ودھ ویسے سئیں اے میڈا شان مان
دل ٹھنڈیں نہ پی مساں میں آیوں جے مصطفیٰ ﷺ

پُر عیب ہاں میں عاصی کوجھا کملہ رچ ہاں
زادِ سفر وی کئی نہیں تیڈا ہے آسرا

ایں بچ دھکڑ دی قاصرا تھاں ہے اوقات کیا
جنتیں دے کیتے ڈِتا ہے رب قوسین کوں سجا

کُتڑا ہاں تیڈے در دا سوہنا عربیؐ مٹھا
حسنینؑ دے طفیلوں در اپنے تے سڈا

☆☆☆

مدینے والے دی تھیندی اے

مدینے والے دی تھیندی اے جنہیں تے وی نظر سوہݨا
ہووے بھانویں اواݨ تارا اتھوں ویندا اے تر سوہݨا

ہے عرشاں فرشاں تے ہوندی ہمیشہ دھم اوندی سئیں
او تر ے کیویں نہ مل ونجے عربیؐ دا جو در سوہݨا

سوہݨا بیمار جے کر کوئی تیڈے عشق وچ تھیوے
او تاں بݨ ویندے لکھے وچ جگ دا چارہ گر سوہݨا

تیڈی نظرِ کرم تھی ونجے جیڑھے بندے تے آقاؐ
او ہوڈسدا ہے قلندر ایں دنیاں دے اندر سوہݨا

تیڈا اقا قصر نما تا نت گھما تا بیٹھے اے مولاؐ
کڈݨ اساں غریباں تے بھلیسو ہک نظر سوہݨا

مدینے والے دی تھیندی اے جنہیں تے وی نظر سوہݨا
ہووے بھانویں اواݨ تارا اتھوں ویندا اے تر سوہݨا

☆☆☆

ہے اللہ دا نور

ہے اللہ دا نور
سئیں میڈا حضورؐ

بے قرار دلیں دا
چین تے سرور

رُخ توں چا نقاب
آکھے دل دل طور

ڈیکھاں تیڈا شہر
کرم تھیوے ضرور

تیڈاں وداتھوں
تھی پوواں منظور

ڈیوچا توں دلاسہ
ہاں ڈاڈھا مجبور

جگ دشمن تو نے
پر نہ تھیساں دور

قاصر نال نہ گِھن کر
ڈھگو ڈھگ قصور

☆☆☆

لاڈلہ محبوب ﷺ رب دا

مُصطفیٰؐ مدنی جیھا نہ بیا کوئی لجپال ہے
لاڈلہ محبوبؐ رب دا آمنہؓ دا لعل ہے

امیر ہے غریب بھانویں یا کئی خوش نصیب ہے
سبھ دا اے سئیں دھنٹی تے سبھ دے دم نال ہے

سئیںؐ دا جو غلام ہے او سئیںؐ دی آمشام ہے
اوں کیتے ول بیا نہ کوئی حزن تے ملال ہے

میں ڈساواں شان ایندیؐ میڈی کیا اوقات ہے
ڈو جہانیں دے اندر ملدی نہ ایندیؐ مثال ہے

ہک سواں اے ڈہدے سبھ کوں اجھا سئیں غمخوار ہے
شہنشاہ بھانویں قاصر یا کوئی جتوال ہے

مُصطفیٰؐ مدنی جیھا نہ بیا کوئی لجپال ہے
لاڈلہ محبوبؐ رب دا آمنہؓ دا لعل ہے

☆☆☆

مدنی ﷺ مٹھا لجپال سئیں

مدنی مٹھا لجپال سئیں
بھالو کرم دی بھال سئیں

دل موںجھی ماندی ہے وہوں
اے روندی رڑدی ہے تہوں
آندی نی ٹھڈڑی واہ کڈاہوں
رو رو تھئیم بے حال سئیں

جگ سارا پیا میں تے کھلے
سک وچ میڈا سینہ جلے
نہ زور کئی کہیں دا چلے
تھیاں اکھیں ہن لال سئیں

دردیں توں تھئی ہاں چور میں
رہواں کیویں سئیں دور میں
ہن تاں تھیواں منظور میں
لئو چا میکوں گل نال سئیں

قاصر دی ہے قسمت عجب
رہندی ہے نت ہمیں جاں بلب
ہن تاں سڈا او سوہنا عرب
تیڈی آ جھاں در سال سئیں

مدنی مٹھا لجپال سئیں
بھالو کرم دی بھال سئیں

☆☆☆

سݨ سݨ تے تیڈا آناں

سݨ سݨ تے تیڈا آناں
ٹھر ٹھر دے میڈا اہاں

ہے تیڈا کرم ورنہ
کتھ میں تے توں کتھاں

تیڈے صدقے جانِ جہاں
میں وی تیڈا ثناء خواں

توں رہیں میڈے اندر
جے تائیں اے زمیں آسماں

میں سڈیواں غلام تیڈا
سݨ عرض شاہِ دو جہاں

چا بھالو نظر مہر
ڈاڈھا قاصر ہے پریشاں

سݨ سݨ تے تیڈا آناں
ٹھر ٹھر دے میڈا اہاں

☆☆☆

سوہنڑاں بھال میڈی بھلیسے ضرور

سوہنڑاں بھال میڈی بھلیسے ضرور
او در اُتے اپنڑے سڈیسے ضرور

یکا نہ رہساں اینویں سکدا میں
سوہنڑاں سک میڈی کوں لہیسے ضرور

آوارہ ہاں اصلوں کہیں کم دا نی
او لجپال خود لج پلیسے ضرور

نہ کوجھے تے کملے تُساں ہاں لہاؤ
سوہنڑاں سب تے رحمت وسیسے ضرور

یارو کیا ہے جو نی پلے دھن تے زر
ہمئیں اِنڑ تارے پار او چیسے ضرور

سدا اتر مدے چن جوا ے اکھیں توں نیر
اور وندیں دے ہنجوں اُگھیسے ضرور

نی ہرگز کریندا سوہنڑاں بے وفائی
آقا بیت گبڑی پلیسے ضرور

او مدنی مدینے دا والی مٹھا
جیندیں شہر اپنا ڈکھیسے ضرور

نہ اصلوں نمانے تھیوو گنہگار
تُہاڈی کریم اے گُنڈیسے ضرور

نی لیکھے کریندا ہے اتھا کریمؐ
بارے بار سب دے او چیسے ضرور

بَس ہر کئی کھمدے نیت دا کھٹیا
رادھی جئیں دی جیجھی ہے چیسے ضرور

توں ڈر نہ او رحمٰن ایں رحمت والا
سارے چنگے پَئونے بخشیسے ضرور

اے مُلاں نمازاں دے دڑ کے نہ ڈے
محمد ﷺ کریم ایں چھڑ ویسے ضرور

توڑے جو میں قاصر ہاں پر ہے یقین
میکوں جیندیں جلوہ ڈِکھیسے ضرور

☆☆☆

نت تانگھاں ہن

نت تانگھاں ہن دلدار دیاں
سئیں مدنی مٹھے منٹھارؐ دیاں

تیڈی سوچ دیوچ تیڈے خیال دیوچ
تونئیں ہر دم رہاں وصال دیوچ
اکھیں بکھیاں ہن دیدار دیاں

اللہ جوڑے اتجھا سانگا گئی
مل پووے بلالؓ جیہا بانگا گئی
کروں گالھیں ول سرکارؐ دیاں

اے خواہش ہے میڈی سوہنا نبیؐ
ڈیکھاں شہر تیڈے دی گلی گلی
بجن آساں میں بے کار دیاں

کڈیں تھیوے ہا کئی اتجھا سبب
سڈا دے ہا چا مدنی ﷺ عرب
ونج ڈیکھاں جاہیں یارؐ دیاں

نکلن آہیں جھڑگن بھاہیں
ول ول اُلرن تیئیں ڈو ں باہیں
پالیں پیتاں اپنے پیار دیاں

مکدے نئیں ٹھڈڑے ساہ سانول
قاصر تے بھال نگاہ سانول
ہینیں پارتاں میں بیمار دیاں

نت تانگھاں ہن دلدار دیاں
سئیں مدنی مٹھے منٹھار دیاں

☆☆☆

ڈس ڈس ڑی دل تیکوں ہے کیا؟

ڈس ڈس ڑی دل تیکوں ہے کیا؟
چُپ چپ ہیں توں کجھ تاں الا
مَنیم ہیں ڈُکھڑی تسڑی توں
سوچ کون گے تیکوں رنجا

گھِنیں کیویں توبن ناں اوندا
بے ڈوہ گیا ہے جیڑھا مُسا

ودھ جان توں پیارا تیکوں
اوندی مرضی کرے نہ وفا

جُبت تاں نی آکھاں تیکوں
پر کہیں دے صدقے پھیرا پا

جے آندا نیوی تاں کر کرم
دیوانی کوں در تے سڈا

تیڈا اسکا تاں ہاں اتنا چن
عاشق تیڈا جتنا خُدا

پووی ترس بے قاصر تے سئیں
ہسڑا ویڑھا میڈا آ وسا

☆☆☆

اکھ بلکے ہاں پیا پھڑ کے

اکھ بلکے ہاں پیا پھڑ کے
اتوں ہجر دا بجھ پیا کڑ کے
میں نمانی مول نہ بھانی
نت ڈیندا اماء پیو، دڑ کے

تیڈی فرقت وچ سانول سئیں
ہڈ ماس ہجر نت رڑ کے
کیوں نہ پھٹ تھیون اے ساوے
جے طبیب وی نمک چھڑ کے

کیویں چھوڑاں تیڈی گلی میں
کرے دنیاں لکھ لکھ پڑ کے
ایں رُل گئی آں عشق تیڈے وچ
میڈا رو رو روح پیا پھڑ کے

بھج قاصر تھی پسیلا
ہن عشق ڈیندا ہے مڑ کے

☆☆☆

گئیم واٹ بھلیندئیں گل سائیں

گئیم واٹ بھلیندئیں گل سائیں
توں ہݨ تاں لہیں ہا، گل سائیں

اے ٹھیکے ولاسے اپݨی جاہ
ڈینہہ بچدے گزاروں رل سائیں

ہݨ اکھ چا ڈیکھو ہا ماہی
راہ کڈݨ دا ہیٹھا مل سائیں

سبھے ڈوہ بے شک میں تے آون پے
رہے تیڈی اِتھ بھل بھل سائیں

رب نال ہن گالہیں قاصر دیاں
ہݨ ملسے صبر دا پھل سائیں

گئیم واٹ بھلیندئیں گل سائیں
توں ہݨ تاں لہیں ہا، گل سائیں

☆☆☆

کیتی سانول ول تیاری اے

کیتی سانول ول تیاری اے
تھیا مُلک ملہیر ملہاری اے

ایں وُٹھڑی وسڑی روہی اے
تھئی ہر پاسے گلزاری اے

ایں ٹوبھے تار متار تھئے
جیڈے کیڈے بس ٹُبھ تاری اے

وسی سوہنٹی اتھی رحمت ہے
نی رہ گئی کئی بیماری اے

اتھے ساز انوکھے چھڑیے ہن
ہر پاسوں گھنڈ تنواری اے

جٹیاں دے روپ انوکھے ہن
قلام ہمیشاں جاری اے

اجرک، گھگھے، چُنیاں، چولے
وداہر کئی روپ نکھاری اے

ہے سُنت فریدؒ دی قاصر
ہُنڑ ہر ڈِے تیڈی واری اے

☆☆☆

ایں عشق دے ڈاڈھے رولے ہن

ایں عشق دے ڈاڈھے رولے ہن
جاہ جاہ تے چھک چھولے ہن
پہلوں منٹیں مونہہ پیار ملدا ہے
ول ٹلدے ماشے تولے ہن
وَل وِلھ ڈُکھاں توں نی ملدی
تھیندے رل مِل ڈُکھ سمولے ہن
بھُل ویندن وَل ڈُکھ سُکھ سبھے
جڈاں آندے پریم دے جھولے ہن
جنیں کوں لگڑی عشق دی سانگ میاں
او تھی گئے کملے بھولے ہن
انجھی عشق دی چَس رَس ہے قاصر
تہوں عاشق صدقے گھولے ہن
ایں عشق دے ڈاڈھے رولے ہن
جاہ جاہ تے چھک چھولے ہن

☆☆☆

عشق دی سانگ

لگی اتجھی عشق دی سانگ اے
رہی یاد نماز نہ بانگ اے

سبھ فرض فریضے بھل گے
ہر ویلھے یار دی تانگھ اے

گل پے گے روگ ہجر دا
ڈنگیا پیت پرم دے نانگ اے

نی ہوش ٹکانے ریہا
ترنی اتجھی سر تے ڈانگ اے

ہک واری نی لنگھ آیا
بہہ روز اُڈاواں کانگے

ہیں آس تے جیندے پئے ہاں
رب جوڑ بٹیسی سانگے

جے تیئں مقصود نہ پیساں
گھن ویساں قبریں دانگ اے

رُخِ یار دی تھیوے تلاوت
کروں قاصر ہک بلھا تنگ اے

لگی اجھی عشق دی سانگ اے
رہی یاد نماز نہ بانگ اے

☆☆☆

میں پل پل سوگوار رہنداں

میں پل پل سوگوار رہنداں
تیڈی یاد ءِ چ بے قرار رہنداں

توں لہنداں نوی بھال سائیں
میں ول وی طلبگار رہنداں

نہ وعدہ ہے نہ دلاسہ سئیں
تیڈا چاری نت سرکار رہنداں

جُو تیڈے کتھاؤں نی وفا دی اُمید
توں سب دا ہیں وفادار رہنداں

میں کہیں دا دل ڈکھیندا نی
پر یکا دلفگار رہنداں

اے وی سئیں داہیں تے کرم ہے پیا
سوہنے کیتے میں اشکبار رہنداں

متاں لنگھ آ وَ ہک لحظے کھن
ہیں سانگوں میں بیمار رہنداں

بھالو چا نظر میں قاصر اُتے
تیڈی رحمت دا اُمیدوار رہنداں

☆☆☆

سُکھ گئے، گل ڈکھڑے

سُکھ گئے، گل ڈکھڑے لاتے ہم
واہ پیار دے جھلڑے پاتے ہم
اٹ جان ٹھی میں وِوَڑ ڈیندا ہاں
کینوں دشمن آکھاں سجاتے ہم
اتجھی کیتی تیئں، ہم آیا سئیں
دل ڈوہ بھے میڈے کھاتے ہم
نہ لکھ تائیں رکھیا میڈا دل
روکا لے ولیس میں پاتے ہم
دل بدلے قاصر دل ملدے
دل ڈے تے جان اے جاتے ہم
سُکھ گئے، گل ڈکھڑے لاتے ہم
واہ پیار دے جھلڑے پاتے ہم

☆☆☆

پوری تھیوے مُراد میڈی

پوری تھیوے مُراد میڈی
دلڑی تھیوے شاد میڈی

تیڈی یاد ءِ چ تڑپاں میں
تیکوں وی آوے یاد میڈی

تیڈے کول پچاوے کئی
گھن گھنے جائیداد میڈی

تیڈے کیتے رونداں میں
کڈاں سُنسیں فریاد میڈی

عرض کرے ہتھ بدھ قاصر
جھوک کرو آباد میڈی

پوری تھیوے مُراد میڈی
دلڑی تھیوے شاد میڈی

☆☆☆

کہیں نال تھیندے چڑاں پیار

کہیں نال تھیندے چڑاں پیار
بھل ویندے سبھ کم کار

ڈینہہ رات ہوندی اے تات
ہووے سوہنے دی خبر چار

نہ اوڈھ تھیوے ہک لحظہ
رہے سامنڑے اے دلدار

نی رہندے ہوش میڈے
بس ہوندی اے ہکا تار

گردان چیتا، دل ویڑا
نی رہندی کئی سُدھ سار

دل ٹھر ٹھر پیا ٹھردے
جے تھی پووے دیدار

بھلاں ماء پیو بھینڑیں بھرا
لاوے ڳل جے سوہݨا یار

بھل فرض فریضے ڳئے
چڑھیا یار دا اینجھا خُمار

قاصر دی کئی ڳݨ کر
تیڈے عشق دا ہے بیمار

کہیں نال تھیندے جڈاں پیار
بھل ویندے سبھ کم کار

☆☆☆

تھیوے عطا سئیں پیمانہ

تھیوے عطا سئیں پیمانہ
رہی آباد اے مئے خانہ

میں اغیار نھی ساقیؔ
میں ہاں مئے دا مستانہ

چھڑے ڈو گھٹ ڈے ساقیؔ
میں لکھے دا مہمان آں

ڈاڈھا، تسا تر ہایا ہے
تیڈاؔ رند تے دیوانہ

تیڈے نال اُنویں نسبت
شمع تے جیویں پروانہ

دھار کیویں سمجھاں تیکوںؔ
قدمیں تیڈےؔ آشیانہ

میں قاصر چلومن گھنداں
توںؔ اکھ بھال رندانہ

☆☆☆

آہیں بھر بھر

گذریندوں توں آہیں بھر بھر اساں
دل وی ویندوں تیئں تے ٹھر ٹھر اساں

تیڈی پھول وچ تیڈی گول وچ
رُلدے ودے ہیں در در اساں

ساڈا ء بھریندا نی کشکول پیا
پنیا ہے بھانویں جو گھر گھر اساں

ہاں تے نی پمدی تیڈی بے نیازی
اج وی ویندوں تیئں تے مر مر اساں

تُساں آپ سانول کرم چاوساوو
تھک گیوں کشالے کر کر اساں

قاصر بیٹھے راہ تے ویداں وچھائی
مروں اینویں نہ ماس چر چر اساں

گذریندوں توں آہیں بھر بھر اساں
دل وی ویندوں تیئں تے ٹھر ٹھر اساں

☆☆☆

نہ پھول پھولے

نہ پھول پھولے کھوہ تے کھڈ
آباد ہن ݙکھاں دے مڈ

جیرھے ݙیکھݨ وچ آباد ہن
وچ اندر ٻہروں شاد ہن
ہن کھوکھلے چھوڑن نہ تڈ

سوہݨے وفا نہ کریندے ہن
ہک ݙکھ تے بیا ݙکھ ݙیندے ہن
کھا کھا تے ماراں تھی ڳیوں رݙ

کتھ ٻہہ تے لوک ہوندن کٹھاں
اتھ ٻہہ تے نی ہوندے اتھاں
رلے رہ تے وی نی رہندے ڳڈ

کہی وَوڑ میں ہُݨ ٹھوݙیواں
کیوں بے تے مفتاݙ وہ ݙیواں
ہڈ کوں کپیندا پیا ہے ہڈ

قاصر کراں فریاد ہݨ
ماہی کرے جے یاد ہݨ
ݙھولے دے سڈ وچ ݙیساں سڈ

بے شک نہ میکوں شاد رکھ

بے شک نہ میکوں شاد رکھ
پر جھوک میڈی آباد رکھ
میں تیئں ءِ چ ایں تھیواں فنا
میکوں میں کنے توں آزاد رکھ

میڈے کیتے ہنجوں نہ وہا
بس چھڑا میکوں توں یاد رکھ
مُکن نہ آہیں تے ہنجوں
ایں صاحب جائیداد رکھ

جڈاں چاہاں میں ڈیکھاں تیکوں
قاصر کوں ایں بامُراد رکھ
بے شک نہ میکوں شاد رکھ
پر جھوک میڈی آباد رکھ

☆☆☆

کلھڑا چھوڑ گئیں

کلھڑا چھوڑ گئیں جانی میکوں کئیں دے سہارے یار
ڈُشمن سبھو ویڑھا ہے نی گئی میڈا غم خوار

طعنے لوک مریندے ہن اُتر ءِ چ میہنے ڈیندے ہن
کِتھاں گیو او جانی مِٹھڑا کتھاں ہی او دلدار

کئیں کوں ڈُکھ سُناواں میں تے کئیں کوں پھٹ ڈِکھاواں
سبھے ویری محبت دے ہن بھانویں نہ کہیں کوں پیار

بیا تُجھ تیئں توں منگدے نِسے توں ہیں ساڈڑے حصے
دل سِکدی اے مُکھڑے سانگے سوہنا کرا دیدار

صدقے تیئں تے تھیندی ہاں تیڈے ناں تے جیندی ہاں
اپنی جند تے جان میں جانی گھولاں لکھ لکھ وار

نہ کھل ہے نہ ہاسہ سئیں نہ مُفت دلاسہ سئیں
میں تیڈی قاصر توں میڈا ایں کروں اقرار

☆☆☆

اکھ نال اکھ رلا گیئوں

اکھ نال اکھ رلا گیئوں
دل کڈھ تے میڈا اچا گیئوں

کیتو دید لحظے دے کیتے
عمراں دے ڈُکھڑے لا گیئوں

اینویں نہ ٹھنڈی ہئی پَنل
جینویں میکوں تڑپا گیئوں

ڈُکھڑے کشالے تے آہیں
واہ سئیت میڈی بنا گیئوں

کرنا نہ ہا جے پیار تئیں
کیوں لوک مفتا کھلا گیئوں

قاصر جوہاں بولا کیویں
سکدیں اکھیں ترسا گیئوں

اکھ نال اکھ رلا گیئوں
دل کڈھ تے میڈا اچا گیئوں

☆☆☆

دل نال نہ کھیں دے لاتویں ہا

دل نال نہ کھیں دے لانویں ہا
نہ ایویں و دی کُر لاویں ہا
مُس دل دے آ کھیے پئیں آپے
نہ درد کشالے چاویں ہا

ایہے لوک سوہنے ٹھگ باز گھنے
نہ حسن دی گاری وچ آویں ہا
جے دل دے بدلے دل گھندی
نہ در در دھکڑے کھانویں ہا

پے لوک کریندن ٹوک میاں
نہ مَیں تے جگ کھِلاویں ہا
نہ ہیر تیڈے بھٹ پودسن چن
ہک واری تاں لنگھ آویں ہا

دل ڈاڈھی موبجھی ماندی اے
توں ہک تل ترس چا کھانویں ہا
میں بھُل گیاں، قاصر ہاں سوہنا
چلو توں تاں پیت نبھانویں ہاں

☆☆☆

کھیں روگ ایہو جالا یا ہے

کھیں روگ ایہو جالا یا ہے
ڈُکھ روز بروز سوایا ہے
میں کیئں تے لانواں تہمت سئیں
دِل کر میں سڑی مُسایا ہے
اوں لُٹیے چین قرار میڈا
جئیں کیتے چین گنوایا ہے
اوندے باجھوں میڈا کون ہے بیا
ڈینھاں راتیں جئیں تئیں تڑپایا ہے
رت رو رو تے نی باز امدا
جئیں عشق دا چسکا چایا ہے
تیڈی راہ ڈہدیں نگی عُمر گزر
اساں جوبن مُفت ونجایا ہے
ہن سولاں تی کوں سول گھٹے
ہُن وردیں مار مُکایا ہے
نی جگ دا ہر گز فکر میکوں
بے غوری میڈی منجھایا ہے

ہے روندیں رڑدیں مدت تھئی
نہ ماہی پھیرا پایا ہے
لوک آہدن پچھدین آہیں قاصر
اے بے شک کوڑا جایا ہے

گھیں روگ ایہو جالایا ہے
ڈُکھ روز بروز سوایا ہے

☆☆☆

سوہنا جشن کراوہا

سوہنا جشن کراوہا
تشریف گھن آوہا

کڈن دا سکاتا ہاں
سک میڈی لہاوہا

تکلیا نہ رہے گھونگھٹ
رُخ پاک توں چاوہا

بے شک نہ ڈیوو کوثر
اکھیاں توں پلاوہا

لُڈھ پاتی ودن مُلاں
کو طور سجاوہا

سے تُہمتاں لیندے پن
خود شیشہ ڈکھاوہا

ہاں غلام تہاڈا میں
میڈے عیب چھپاوہا

ہن قاصر ڈھیر گناہ
سوہنا کرم کماوہا

شانِ مولائے کائنات علی المرتضیٰؑ

ہر ہک ولی ہے پیارا علیؑ دا
ہر کہیں کوں لوکو سہارا علیؑ دا

سارے سئیں جگ تے ایندی ہے شاہی
معرفت دا سمندر محمد ﷺ دا ماہی
کہیں وی نی پاتا کنارہ علیؑ دا

ایندے در تے جیں وی جھولی جھلی ہے
اتھوں نہ اصلوں خالی ولی ہے
خدا دا خزانہ ہے سارا علیؑ دا

بٹنیندا او لی ہے تے شیرِ جلیؑ ہے
ایندے صدقے ہر دی مُشکل ٹلی ہے
جنئیں وی ہے ماریا نعرہ علیؑ دا

جیرھا وی علیؑ دا کئی حب دار ہوسے
روز حشر وی اوہو پار ہوسے
قبر وچ کریسے نظارہ علیؑ دا

کربل دیوچ جنیں آ دیرہ لاتے
دین آ بچایُس کنبہ گنہا تے
او صابر حسینؑ ءِ دُلارا علیؑ دا

جنیں وی چا قا ٓمر پکاریا علیؑ ہے
اوندا ایڈ دا بیڑا چا تاریا علیؑ ہے
تقدیراں بدلے اشارہ علیؑ دا

ہر ہک ولی ہے پیارا علیؑ دا
ہر کہیں کوں لوکو سہارا علیؑ دا

☆☆☆

محمد ﷺ دے غلاماں دا

محمد ﷺ دے غلاماں دا نہ جگ تے ہے کوئی ثانی
جیرھا ہے ایندا دیوانہ ہے دُنیاں اوندی دیوانی

ءِ اللہ دی زبان ہوندن سراپاءِ قرآن ہوندن
انہاں تے ہے کرم رب دا محمد ﷺ دی مہربانی

ولی بھانویں قلندرؒ ہے علیؑ سب دا سکندر ہے
ایں توں ہن سلسلے سارے ولایت دا ایہو بانی

کوئی خواجہ حسن بصریؒ کوئی شاہ شمس تبریزیؒ
کوئی منصور سرمدؒ ہے کوئی شبلی تے نعمانی

کوئی سعدی شیرازیؒ ہے کوئی بلخیؒ تے رازیؒ ہے
کوئی عبداللہ شاہ غازیؒ کوئی ہے لعل نورانیؒ

کوئی ہے رومیؒ تے جامیؒ کوئی جنیدؒ، بسطامیؒ
بھٹائیؒ ہے سچلؒ کوئی ابوالحسن خراسانیؒ

بڈے پیڑے تریندے ہن اے مُردیں کوں جویندے ہن
انہاں دا کیا ڈساں رُتبہ اے ہن محبوبِ سبحانیؒ

کُفر کوں چا مِٹایا ہے آہند کوں جئیں وسایا ہے
کھڈ وئیں کوں پڑھے کلمہ سوہنے اجمیرؒ دے جانیؒ

ڈتی رب نے اِجھی عظمت ونڈی گھر گھر ہے جئیں جنت
او ڈاڈا رکن عالمؒ دا بہاوحقؒ ہے ملتانی

تری عشق وچ کڈھئی قرنیؒ اُمت سئیں دی چھڑئی قرنیؒ
اے رنگ ہن ایندی نسبت دے اویسیؒ کئی ہے سیرانیؒ

کئی غاریں وچ ڈنگیندا ہے کئی گھر بیٹھیں رنگیندا ہے
کئی بن ڈٹھیاں چھیندا ہے تے پر منکر منیندا نی

ادھم کئی شیخ حاکمؒ ہے بٹیا سوہنےؐ دا خادم ہے
محمد ﷺ دی غلامی تے کتی قربان سلطانی

کوئی گنج بخش ہے داتاؒ کوئی ہے گنج شکر باباؒ
ہے واصفؒ باصفا سوہنا تے کئی ہے شجاع کرمانیؒ

نظام الدین اولیاؒ باہو سلطانؒ بلھے شاہؒ
مہر علیؒ بری سرکارؒ کوئی خواجہ سلیمانیؒ

ایہے روشن چراغ ہوندن حقیقت دا ئراغ ہوندن
خدا ایل وچ ملا ڈیندن اے جاݨن رازِ یزدانی

ساڈا مُرشد فریدݨ سئیںؒ وسائے جئیں کوٹ مٹھݨ سئیں
ایندا ہند، سندھ دیوچ نعرہ کریندا جگ ہے دربانی

ڈیواں کیا کیا مثالاں میں ڈیوے انہاں دے بالاں میں
قاصر حب دار مدنیؐ دا کریندا ہے ثنا خوانی

محمد ﷺ دے غلاماں دا نہ جگ تے ہے کوئی ثانی
جیرھا ہے ایندا دیوانہ ہے دُنیاں اوندی دیوانی

☆☆☆

فریدؒ فریدؒ اکھیسوں اساں

فریدؒ فریدؒ اکھیسوں اساں
نعرے روز مریسوں اساں

کوٹ شہر دا والی سوہݨا
نظر اساں تے بھالی سوہݨا
جندڑی گھول گھمیسوں اساں

ݙیکھیں ساکوں ݙینہہ حشر دے
جتھاں نہ کئی یار پکڑ دے
پیرؒ دا پاند وٹھیسوں اساں

پیر فریدؒ اے کرم کریسے
ساکوں عربی ݙھول ملیسے
مسریاں وچ ونڈیسوں اساں

اساں پیر فریدؒ تے ویسوں
ونج تے چادر پھل چڑھیسوں
مراداں من دیاں پیسوں اساں

پیر فریدؒ آس پجاویں
روزِ محشر قدمیں بلہاویں
یار پچھے تَر ویسوں اساں

قاصر پیرؒ تے جیوے مرے
شالا یار قبول چا کرے
سر نذرانے ڈیسوں اساں

فریدؒ فریدؒ آکھیسوں اساں
نعرے روز مریسوں اساں

☆☆☆

منقبت مُرشد حضرت واصف علی واصف سئیںؒ

جیڈے کیڈے تیڈی دُھم ہے مٹھا منٹھار واصفؒ سئیں
ڈساواں کیا تیڈی سیرت سوہنا سرکار واصفؒ سئیں

جیرھے ویلھے چا لب چولو فقر دے راز کئی کھولو
دلیں کوں چین ڈیندی ہے تیڈی گفتار واصفؒ سئیں

ہے وردِ مصطفیؐ تیڈا تے رہبر مُرتضیٰؑ تیڈا
نبیؐ دی آلؑ ساری دا سچا حُب دار واصفؒ سئیں

میکوں اپنا بنا وو چا تے قدمیں وچ بلہا وو چا
چھڑیساں در نہ اصلوں میں اے ہے اقرار واصفؒ سئیں

توں مُرشد با صفا سوہنا تے ساڈا پیشوا سوہنا
قدم ڈیو وا ساڈے گھر کڈاہیں ہک وار واصفؒ سئیں

کراوٗ دیدار مدنیؐ دا ایں وی حُب دار مدنی دا
تیکوں سبھ کجھ منیّے اپنا سوہنا غمخوار واصفؔ سئیں

نہ کُجھ زادِ سفر ہے سئیںؐ اُتوں روزِ حشر ہے سئیںؐ
پکڑ تے ہتھ میڈا ایکوں بچاوٗ چا یار واصفؔ سئیں

آہدے ہر کُئی نی آہدا ایں پرانڑی ریت تروڑی تیںؐ
ولایت کوں ڈتے وکھرے تیںؐ ہن اطوار واصفؔ سئیں

حُسینؓ تے ہیں توں راضی ایں چاتی عشق وی بازی
اے قاصرؔ وی فدا تیںؐ تے توں ہیں دلدار واصفؔ سئیں

جیڈے کیڈے تیڈی ڈُھم ہے مٹھا منٹھار واصفؔ سئیں
ڈساواں کیا تیڈی سیرت سوہنا سرکار واصفؔ سئیں

☆☆☆

مرݨ توں پہلے

اُڈردا اپݨے آپ کوں توں بحروبر تے ݙیکھ
قاصر مرݨ توں پہلے ہک وار مر تے ݙیکھ

کھُل ویسیں توں فتح دیاں ءِ لذتاں سبھے
رب دی رضا دے سانگے ہر شئے توں ہر تے ݙیکھ

پڑھسے تیڈے قصیدے خود موت ݙیکھ گھنسیں
وچ عشقِ مصطفیٰ ﷺ کڈیں آ توں مر تے ݙیکھ

رہسے نہ خوف اجل دا تیڈے دل دیوچ تھیوں
ݙینہہ رات توں قبر کوں کجھ یاد کر تے ݙیکھ

اسرار منتہیٰ دے تیڈے کیتے کھُلدے ویسن
سئیں مصطفیٰ ﷺ دے پیریں وچ کرا اپݨا گھر تے ݙیکھ

عرشاں کوں چیر اُتے پُج ویسن تیڈیاں آہیں
ہک وار وچ کلیجے ساہ ٹھڈڑے بھر تے ݙیکھ

بے کیف خود سجدیں کنوں تو بھاں کریسیں آپے
دریائے عشق دے وچ توں آ اُتر تے ڈیکھ

بݨ ویسیں توں وی بے شک انسان کامل ہک ڈینہہ
توں وی میڈا دوست اپݨی مَیں وِسر تے ڈیکھ

وس گیا ہے میڈے من وچ منٹھار مدنی مٹھڑا
ناں سوہݨے دا ہے لکھیل میڈے جگر تے ڈیکھ

مِٹ ویسن ءِ خوف ڈیکھیں خود بخود سبھے
ڈر نہ اصل کہیں توں چھڑا رب توں ڈر تے ڈیکھ

زیر تھی زیر تھیویں زبر نہ تھیویں اصلوں
پیش آیا کھڑے قاصر کیویں زبر تے ڈیکھ

اُڈردا اپݨے آپ کوں توں بحر و بر تے ڈیکھ
قاصر مرݨ توں پہلے ہک وار مر تے ڈیکھ

☆☆☆

دُعا

اے خدا سوہنا مٹھڑا خدا ہر دا خدا
کر کرم سبھ تے کرم اے مالکِ روز جزا

مصطفیٰ دی ڈے غلامی کر ایندی اُلفت عطا
صدقہ محمد ﷺ مصطفیٰ منظور کر میڈی دُعا

سئیں دا درود نصیب کر سئیں مصطفیٰ دے قریب کر
پوریاں کراں سُنتاں سبھے کر حوصلہ ایجھا عطا

سئیںؐ دے خیال درد دی مولا میکوں سوغات ڈے
جیواں تاں سئیںؐ دے عشق وچ کر خاتمہ عشق وِچ میڈا

پوری کر حسرت میڈی نہ سکدیں لُھندیں مر وچیاں
اپنڑے مٹھے محبوبؐ دا ہک راچواں جلوہ ڈکھا

سئیںؐ مصطفیٰ محبوب دا پروانہ تھی مر وچیاں
ہر کنڑے میڈا بھانویں توں گھنٹے کئی کھل لہا

بغض ، لالچ تے تکبر توں میکوں مولا بچا
منافقت ،غیبت، ریاکاری کنوں کر پاک چا

بُری صحبت سوچ بُری تے بُرے خیال توں
بُرائی دی الغرض بُری ذری ذری توں بچا

مایوس پُر اُمید کر سبھ تے کرم دی دید کر
لا ولد دا ڈیوا بلے رزق وچ برکت ڈے پا

کرمعاف ڈے مولا میڈے چھوٹے وڈے سارے گناہ
صدقے توں پنجتن پاک دے کرمعاف ہر ہک دی خطا

کر خیر جُمل جہان دی ہر شئے تے ہر انسان دی
ڈُکھیاں دے ڈُکھ ڈے ٹال سئیں بیمار سبھ پاون شفاء

توں نے ہاں پیا ڈھیر قاصر کیوں تھیواں مایوس میں
تیڈی رحمت ہے وسیع تیڈا فضل بے انتہا

☆☆☆

نذرانہ سلام بحضور حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ

سوہنے اللہ دے دلدار تے کروڑاں سلام
مٹھے مدنی منٹھار تے کروڑاں سلام

جنیں دے کیتے کل کائنات بنی
عرش، فرش، چندر، تارے رات بنی
جیندے صدقے ہے ہر دی بات بنی
اوں جانِ بہار تے کروڑاں سلام

جنیں دے کیتے کونین فیروزاں تھئے
سدرۃ آسماں قوسین فیروزاں تھئے
جلوے سئیں توں دارین فیروزاں تھئے
بے مثل اوں شاہکار تے کروڑاں سلام

جیندے صدقے بشر خلقِ عالی تھئی
حور و جن و ملائیک توں بالا تھئی
اُمت احمدؐ عالی توں وی عالی تھئی
کل نبیاںؑ دے سردارؐ تے کروڑاں سلام

جیندی مرضی تے چن ڈو ٹکڑے تھیوے
لتھا سورج اشارے تے اُتے تھیوے
جیندے ناں تے جنت صدقے گھولے تھیوے
اوں اللہ دے مختار تے کروڑاں سلام

جئیں دے منہ اچوں بولے سئیں آپے سبحان
ہووے جئیں دی زبان اللہ سئیں دی زبان
جئیں دے وچ خود وسدا ہے رب ذیشان
رب دے چین قرار تے کروڑاں سلام

جئیں تے اللہ آپ درود پڑھے
جئیں دیاں رب آپے ثنائیں کرے
جئیں دے ادائیں تے او ٹھر تے ٹھرے
اوں دلڑ باہاں ٹھار تے کروڑاں سلام

کئی مارے پتھر سئیں دعائیں ڈیوے
جیں وی کنڈے وچھائے سئیں شفائیں ڈیوے
بکھیں، تسیں کوں جو بہہ غذائیں ڈیوے
اوں کریم غم خوار تے کروڑاں سلام

جیں دے ڈیکھن کوں اللہ آپے سِکے
سوہنا عرشاں اُتے جیڑھا پل وچ پُجے
جئیں مٹھے کوں ڈٹھیں رب نہ آپ رجے
اوں سئیں دے دیدار تے کروڑاں سلام

ڈیکھ عربیؐ دا پیار جگ حیران تھی گیا
بچہ بچہ جیں دا دین تے قربان تھی گیا
مٹ گیا کوڑ حق ذیشان تھی گیا
ایجھی آلؑ جانثار تے کروڑاں سلام

مدنی سئیںؐ دے اصحابؓ تے یارؓ سبھے
بوبکرؓ تے عمرؓ ہوشیار سبھے
حسنینؑ، غنیؓ، دلدار سبھے
علی حیدرؑ کرار تے کروڑاں سلام

جیں دی ہکل توں کفر سارا لرز گیا
جیں دے ہتھوں وِنج تے خیبر فتح ہویا
جیں دی ضرب توں مرحب ٹکڑے تھیا
اوں اللہ دی تلوار تے کروڑاں سلام

واہ مدینے دیاں سوہنیاں جاہیں اُتے
والیّل توں مہکیں فضائیں اُتے
ایندے پُر کیف منظر ہوائیں اُتے
سارے مدنی دے دیار تے کروڑاں سلام

داتاؒ، جیلانیؒ، اویسؒ، بلالؓ سبھے
بابا فریدؒ، قلندرؒ، ذکریاؒ، جلالؒ سبھے
پیر فریدؒ، واصفؒ مرشد بے مثال سبھے
سئیں دے ہک ہک حبدار تے کروڑاں سلام

غلام قاصر تیڈا اہے دیوانہ سئیں
تیڈے در دا بھکاری پروانہ سئیں
تھیوے منظور سلام عاجزانہ سئیں
ایں کرم بے شمار تے کروڑاں سلام

اَلصَّلٰوۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَارَسُوْلَ اللّٰہ
اَلصَّلٰوۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ اللّٰہ

فرمودات: حضرت واصف علی واصفؒ

- اللہ پاک دی محبت دی اصل عملی شکل اللہ سئیں دے محبوب ﷺ دی اطاعت تے اوندی محبت وچ اے۔
- دُعا کرو جو تُساں اتھے اللہ اللہ کرݨ کنے بچ ونجو جتھیں اللہ اللہ اِچ اللہ نہ ملے۔
- جتھیں تے حضور پاک ﷺ سئیں وَس پووِن اُوں کوں اللہ سوہݨا مل ویندے تے جتھیں تے اللہ پاک راضی ہووے اُوں کوں حضور پاک ﷺ سئیں مِل ویندن۔
- مُنافق اوھے جیرھا اِسلام نال محبت کرے تے مُسلانیں کنے نفرت۔
- جے کر انسان چھڑا وضو کرتے ای سُمھ پووے تاں نندر دا سبھو ویلھا عبادت اِچ گنڑیسے۔
- جے کر تہاکوں پتہ لگ ونجے جو تہاڈا رزق اللہ سئیں کنے ہے تاں ول رزق دے پچھوں نہ بھجو ہتھوں اوندے پچھوں بھجو جتھیں کنے تہاڈا رزق اے۔
- جیرھا اللہ سئیں نال گݨ نی کریندا اُوں نال اُو سوہݨا وی گݨ نی کریندا۔
- دُعا کرݨ کنے لکھ بھاگے چنگاں ایں جو کہیں دُعا کرݨ آلے دے پیر وچ کھنیجن۔
- عبادت نال معافی مِل ویندی اے پر عشق محبوب ﷺ مِلا ڈیندے۔

- او جنت جئیں اِچ اپنْے سوا ہیا گئی نہ ہووے دوزخ کنّے پچھلے پہرا ے۔
- بے وس انسان دا سجدہ ای اوندی بے وسی دا علاج اے۔
- ماء پیو دے آکھیے اِچ ہووݨ اینویں ہے جینویں اللہ پاک تے اوندے محبوب ﷺ سئیں دے آکھیے اِچ ہووݨ ایں۔
- فرشتیں تے جنیں کنّے عبادت تاں ہے پر مُحبت تے عشق دی مَستی انسان دی سئیت اے۔
- بغیر کہیں تعلق دے نصیحت یا تبلیغ کرݨ اینویں ہے جینویں اوپری زبان اِچ تقریر کرݨ اے۔
- جے کر عشق ہووے تاں نفس دی نی بھُجدی۔

ترجمہ: فیاض حُسین قاصر فریدی

فریدی سنگت ڈیرہ شمس ، رحیم یار خان

چھپیل کتاباں

1۔ سانول (سرائیکی ناول)
2۔ جوان تاں ڈیکھو (شخصی خاکے)
3۔ کوڑے مور (مکالمے)
4۔ آدم جایا (افسانے)
5۔ سرائیکی قاعدہ
6۔ نت جان بلب (سرائیکی شاعری)
7۔ نت تانگھ طلب (سرائیکی شاعری)

ان چھپیل کتاباں

1۔ ذکرِ مصطفیٰ ﷺ (سیرت پاک ﷺ)
2۔ حضرت علیؓ تیں دے خط
3۔ گالھ کنوں گالھ (سرائیکی ترجمہ
"بات سے بات" حضرت واصف علی واصفؒ)
4۔ زادِ سفر (اردو شاعری)
5۔ سامانِ بخشش (اردو شاعری)
6۔ کرم ہی کرم (اردو شاعری)
7۔ نت ہووداں عرب (سرائیکی شاعری)
8۔ مول (سرائیکی ناول)
9۔ ہاسیں جیاسئیں (سرائیکی ناول)
10۔ بختاور (سرائیکی افسانے)
11۔ ون کھاونا (سرائیکی افسانے)
12۔ اکھر جس (سرائیکی لغت)
13۔ قصہ سسی پنوں (سافر بخاری صاحب)
14۔ محبتیں دا کال (سرائیکی ناول)

فیاض حُسین قاصرؔ فریدی واصفی

جھوک فرید دیرہ شمس، رحیم یار خان

Mob: 0334-7312558